

DUNA-EURÓPA POLGÁRA

Ma már rossz diákjuk vagyok a nyelveknek. Tán nem is az agyamban a hiba; egy belső „tervgazdálkodás” tiltakozik a nyelvtanulás ellen; fél, hogy nem jut idő a munkámba beépíteni. A szomszéd nyelveknek, szerbnek, romának, csehnek azonban időnként még neki-látok. Nem hiába voltam a szerzője is kicsit: ezekben az években is megmaradtam Duna-Európa polgárának. S ha azt láttam, hogy vétenek ellene, a vállalt haza nyelveit tanultam tiltakozásul. Krleza Glembajevije, Alecsandri román vadrózsái, Wolker versei, egy Hus drámához Hus írásai: ilyenekkel válaszoltam én sűrűn forgatott szótáram fölött ország elsöprésekre, kivégzésekre, faluirtásokra. Most megint nógat, anynyi más dolgom közt, hogy félbemaradt nyelvtudásomat toldozzam. Ha lehetne, egyszerre mindet: a lengyeltől az újgörögig. Egyszerre szeretnék mindbe elrejtőzni; mert most jön a legnehezebb: ők fognak (úgy vélem legalább) ellenünk véteni.

Részlet Németh László: Az értelmiség hivatása (Turul Kiadás Budapest 1944. 288.p.) című könyvéből, annak Utolsó írások. Madáchnot olvasva (263. p.) című fejezetéből és írásából.